

кучето пиѐ вода; човѣкъ диша, и кучето диша. Обаче, има нѣщо, което отличава човѣка отъ кучето. Човѣкътъ е разумно същество. Човѣкъ, въ пълния смисълъ на думата, е онзи, който схваща великия планъ на живота и се задоволява съ малкото благо. Ако нѣкой човѣкъ отхвърля малкото благо и се обижда отъ него, той изпада въ положението на куче. Такъвъ човѣкъ е по-долу отъ кучето даже, защото кучето никога не отхвърля хлѣба, който му се дава. Когато направите най-малката услуга на едно куче, или на нѣкое животно, то остава крайно признателно. Често азъ наблюдавамъ вътрешнитѣ прояви на съществата и вадя свои заключения. Единъ день давамъ на една котка ситно нарѣзани парченца пражени картофи. Котката ги изяде и започна да обикаля около мене, да се умилква, съ което искаше да каже: Дай ми още нѣколко парченца отъ тия картофи! Който гледа отвънъ само, безъ да знае причината за това умилкване на котката, ще помисли, че тя е силно привързана къмъ мене. Наистина, тя е привързана, но такава любовъ никога не е проявявала. Ако човѣкъ наблюдава външнитѣ прояви на нѣщата, безъ да знае причинитѣ за тѣхъ, той ще извади едни заключения. Обаче, ако следи явленията и външно, и вътрешно, като взима въ внимание и причинитѣ, които ги предизвикватъ, той ще извади други заключения, по-вѣрни отъ първитѣ. Учениятъ какъ трѣбва да вадя своитѣ заключения?

Ангелътъ каза на Корнилия: „Призови Симона!“! Защо ангелътъ трѣбваше да изпраща Корнилия при Симона, нареченъ Петъръ? Защото ангелътъ е същество отъ повисока еволюция отъ тази на хората и не може да се спре при Корнилия да му разправя за духовния свѣтъ, за живота на съществата отъ този свѣтъ и т. н. Затова ангелътъ му каза: „Твоитѣ молитви и милости възлѣзоха предъ Бога. И сега, проводи челоуѣци въ Иупия, и призови Симона, който се нарича Петъръ, той ще ти каже, що трѣбва да правишъ“. Обаче, това може да стане само съ човѣкъ, който има вѣра, а не суевѣрие. Суевѣрието седи по-долу отъ вѣрата. Надъ вѣрата пъкъ има нѣщо по-велико — то е истината. Истината пъкъ подразбира любовъ къмъ знанието. Значи, да обичашъ знанието и да го търсишъ, това е повисоко отъ вѣрата. Защо? Защото въ вѣрата нѣщата не сж провѣрени, не сж опитани, когато въ знанието всички нѣща сж провѣрени. Да обичашъ знанието, това подразбира силно желание да провѣрявашъ нѣщата. Запримѣръ, има